

Full diocesà

15 de novembre del 2015

p4 – Iniciatives diocesanes: Any de la Misericòrdia

p5 – Pelegrinatge al santuari de Fàtima de Portugal

Beatificació de 26 màrtirs caputxins

Vint-i-sis frares caputxins víctimes de la revolució de 1936 seran beatificats dissabte vinent, 21 de novembre, a la catedral de Barcelona en una celebració que començarà a 2/4 de 12 del migdia i serà presidida pel cardenal Angelo Amato, prefecte de la Congregació per a les Causes dels Sants. El dia anterior es prepararà la beatificació amb unes vespres solemnes als Caputxins de Sarrià (a 2/4 de 8 del vespre).

En esclatar la revolució anarquista que va acompanyar l'inici de la Guerra Civil, els frares dels convents de Catalunya es van haver de dispersar, i es van trobar, com tots els altres religiosos o capellans, essent objecte d'una autèntica cacera que va incloure escorcolls en moltes cases particulars, amenaces a parents dels frares, delacions, etc.

Alguns d'ells foren assassinats en grup, la majoria sols.

En general, van ser capturats durant les primeres setmanes de la revolució, però alguns van aconseguir d'amagar-se durant mesos en cases d'amics o en pensions. N'hi ha de totes les edats, des d'ancians venerables fins a joves de divuit o dinou anys. En tots els casos, els testimonis ens informen que van morir confessant la fe amb valentia, plens de confiança en Déu i perdonant els assassins. El procés de beatificació, iniciat en els anys cinquanta, arriba així al seu terme.

Entre ells n'hi ha tres de les nostres diòcesis: fra Tarsici de Miralcamp, fra Eudald d'Igualada i fra Frederic de Berga.

«El cel i la terra passaran, però les meves paraules no passaran»

Diumenge XXXIII durant l'any / Cicle B

Lectura de la profecia de Daniel

En aquell temps es presentarà Miquel, comandant dels exercits celestials, que vetlla pels fills del teu poble; hi haurà un temps de desgràcies com no se n'havien vist des que existeixen les nacions fins aquell moment.

Però en aquell moment serà salvat el teu poble, tots els qui estaran inscrits en el llibre. La multitud dels qui dormen a la pols de la terra es desvetllarà, uns per a la vida eterna, altres per a la vergonya d'una reprovació eterna.

Els justos resplendiran com la llum del firmament, els qui hauran conduït el poble pel bon camí brillaran com els estels per sempre més.

(12,1-3)

Salm responsorial

Guardeu-me, Déu meu, en vós trobo refugi.

(Salm 15)

Lectura de la carta als cristians hebreus

Tots els sacerdots oficiem diàriament i ofereixen sovint unes víctimes semblants, que mai no poden treure els pecats.

Però Jesucrist, després d'oferir-se una sola vegada com a víctima pels pecats, s'ha assegut per sempre a la dreta de Déu, esperant que Déu faci dels seus enemics l'escambell dels seus peus. Amb una sola oblació ha consagrat del tot i per sempre els qui havien de ser santificats. Un cop Déu ha perdonat els pecats, ja no cal presentar cap més ofrena per obtenir-ne el perdó.

(10,11-14.18)

Lectura de l'evangeli segons sant Marc

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Aquells dies, després d'aquelles desgràcies, el sol s'enfosquirà, la lluna no farà claror, les estrelles aniran caient del cel i els estols que dominen allà dalt trontollaran. Llavors veuran venir el Fill de l'home sobre els núvols amb gran poder i amb gran majestat. Mentrestant enviarà els àngels per reunir els seus elegits, que vindran de tots quatre vents, des dels extrems més llunyans de la terra i del cel. Mireu la figuera i apreneu-ne la lliçó: quan les seves branques es

tornen tendres i neixen les fulles sabeu que l'estiu s'acosta. Igualment, quan vosaltres veureu tot això, sapigau que ell s'acosta, que ja és a les portes. Us dic amb tota veritat que no passarà aquesta generació sense que s'hagi complert tot això. El cel i la terra passaran, però les meves paraules no passaran. Ara, del dia i de l'hora, ningú no en sap res, ni tan sols els àngels ni el Fill; només ho sap el Pare.»

(13,24-32)

«La multitud dels qui dormen a la pols de la terra es desvetllarà, uns per a la vida eterna, altres per a la vergonya d'una reprovació eterna. Els justos resplendiran com la llum del firmament...»

Esperança activa

Joan Mir i Tubau, prev.

Tant l'evangeli com la primera lectura d'avui orienten la nostra mirada cap a la fi del món, cap a la vinguda del Fill de l'home al final del temps. «Fill de l'home» és una expressió manlevada al llibre de Daniel i que Jesús s'aplica a ell mateix. L'evangelista, per a descriure el moment crucial de la vinguda del Fill de l'home, fa servir unes imatges —«el sol s'enfosquirà, la lluna no farà claror...»— que són difícils d'entendre per a la nostra mentalitat, però són símbol i preludi de la intervenció salvadora de Déu en la història: «reunir els seus elegits que vindran de tots quatre vents» (evangeli). Tanmateix s'apunta també la possibilitat de la reprovació eterna (lectura primera).

Mentre esperem la vinguda del Fill de l'home, cal que siguem capaços de llegir els signes que l'anuncien —els «signes dels temps»—, com som capaços de llegir els canvis que es produeixen en la natura: «Mireu la figuera i apreneu-ne la lliçó...» (evangeli).

Tanmateix, el moment concret de la vinguda del Fill de l'Home i, amb ella, la renovació de tot l'univers, no sabem quan serà. Per això aquest discurs del capítol 13 de Marc, del qual avui llegim només un fragment, acaba amb una exhortació reiterada a estar a punt, a vetllar, és a dir, a convertir-se, a estar en pau amb Déu i amb els germans.

La vinguda gloriosa del Fill de l'home al final del temps és, doncs, una invitació a l'esperança activa. Hem d'alçar la mirada vers l'eternitat, però sense abandonar els nostres compromisos familiars, socials, polítics, eclesials... que, viscuts des de la fe, són llavors i signes visibles de la presència del Regne de Déu, ara i aquí.

La imatge

Judici final (1570). Marten de Vos. Museo de Bellas Artes de Sevilla.

Les al·lusions bíbliques a la fi dels temps són el teló de fons que emmarca tot el curs de la història i que il·lumina també el nostre present. No ens hem de deixar portar pel catastrofisme. Enmig de la tribulació, Jesucrist és a les portes i continua donant sentit a viure, d'acord amb l'Evangelí, lluitant per la construcció d'un món més humà.

Agenda

Lit. hores: Setmana I

16 dilluns

—Santa Margarida d'Escòcia, laica (†1093)
—Santa Gertrudis, verge (1256-1303)
1 Macabeus 1,10-15.41-43.54-57.62-64 / Salm 118 / Lluc 18,35-43

17 dimarts

—Santa Isabel d'Hongria (1207-1231)
—Sant Gregori Taumaturg, bisbe (s.III)
2 Macabeus 6,18-31 / Salm 3 / Lluc 19,1-10

18 dimecres

—Sant Aureli, màrtir
—Dedicació de les basíliques de sant Pere i de sant Pau, apòstols
2 Macabeus 7,1.20-31 / Salm 16 / Lluc 19,11-28

19 dijous

—Sant Crispí, bisbe (s.III)
1 Macabeus 2,15-29 / Salm 49 / Lluc 19,41-44

20 divendres

—Sant Octavi, màrtir (†284)
1 Macabeus 4,36-37.52-59 / 1 Cròniques 29,10-12 / Lluc 19,45-48

21 dissabte

—La Presentació de Santa Maria, verge
—Sant Gelasi, papa (s.V)
1 Macabeus 6,1-13 / Salm 9 / Lluc 20,27-40

22 Jesucrist, Rei de tot el món / Cicle B

—Santa Cecília, verge i màrtir (s.III)
Daniel 7,13-14 / Salm 92 / Apocalipsi 1,5-8 / Joan 18,33b-37

Iniciatives diocesanes: Any de la Misericòrdia

8 desembre 2015 - 20 novembre 2016

L'Any de la Misericòrdia comença el dia 8 de desembre, solemnitat de la Immaculada Concepció; aquell dia el Papa obrirà la Porta Santa, Porta de la Misericòrdia a través de la qual qual-sevol que hi entri podrà experimentar l'amor de Déu. Amb motiu de l'Any de la Misericòrdia, el Papa ha convocat un Any Jubilar durant el qual els fidels podran obtenir la indulgència plenària amb les condicions establertes.

Amb motiu d'aquest Any Sant, la diòcesi promou les següents iniciatives: el dia 13 de desembre, III diumenge d'Advent, a les 5 de la tarda, tindrà lloc a la catedral de Solsona la inauguració de l'Any de la Misericòrdia amb l'obertura de la Porta Santa; també està previst organitzar uns pelegrinatges a Solso-

na, adreçats a les parròquies del bisbat, per visitar la catedral, temple jubilar, i el Museu Diocesà i Comarcal, coneixent algunes obres d'art relacionades amb les obres de misericòrdia; hi haurà també pels volts de l'estiu un pelegrinatge a Roma; oferiments de material de pregària, catequesis, llibres; es faran algunes col·lectes jubilars a benefici d'un projecte de Càritas Diocesana; invitació a totes les unitats parroquials a realitzar algun tipus de missió popular les primeres setmanes de Quaresma; si alguna parròquia ho demana, se cercaran algun o alguns missioners de la misericòrdia enviats pel papa Francesc.

Esperem que totes aquestes iniciatives ajudin els fidels a viure més intensament aquest Any de la Misericòrdia.

ANY JUBILAR
DE LA MISERICÒRDIA

8 de desembre de 2015 - 20 de novembre de 2016

Per a l'obtenció de la gràcia de la indulgència plenària són necessàries sempre les següents disposicions personals: estar veritablement penedit dels pecats comesos, haver rebut degudament el sagrament de la reconciliació, haver rebut la santíssima eucaristia i pregar per les intencions del Sant Pare

Necrològica

Mn. Josep Rota i Serra

Mn. Josep Rota i Serra va néixer a Berga el dia 17 de novembre de 1919. Va cursar els estudis eclesíastics al Seminari de Solsona i va ser ordenat prevere el dia 31 de maig de 1947.

Els seus destins i càrrecs foren: l'any 1947, capellà de la colònia del Guixaró; l'any 1948, coadjutor de Casserres i encarregat de Fonollet; l'any 1949, regent de Navàs; l'any 1958, regent de Mollerussa; l'any 1959, capellà del Santuari de la Nou; l'any 1971, regent de la Nou; en 1985 fou nomenat delegat diocesà de Pastoral de Turisme i Santuaris; l'any 1992, administrador parroquial de Malanyeu; l'any 2003 es va jubilar i va quedar adscrit a la parròquia de Sant Martí de la Nou. L'any 2006 se'n va anar a viure a la vila de Navàs, on ha viscut aquests darrers anys fins a la seva mort.

Des de la diòcesi lamentem molt la seva mort, preguem per ell i pels seus familiars. Agraïm a Mn. Josep Rota els anys dedicats al ministeri sacerdotal i esperem retrobar-nos tots plegats a la casa del Pare.

La Mare de Déu de Queralt a la catedral de l'Alguer

Roger Cortina

El dia 17 d'octubre una setantena de berguedans varen viatjar a l'Alguer per tal d'inaugurar un altar a la catedral alguerresa dedicat a la Mare de Déu de Queralt. La iniciativa ha estat fruit d'Òmnium Cultural del Berguedà dins els actes de celebració del centenari de la Coronació de la Mare de Déu de Queralt. Va acompanyar el viatge el capellà custodi del santuari de Queralt, Mn. Ramon Barniol, el vicari general del bisbat de Solsona, Mn. Joan Casals, representants de l'Ajuntament de Berga i un bon nombre de berguedans.

Després d'una concorreguda celebració religiosa a la catedral, cantada per l'Orfeó Berguedà, va iniciar-se una solemne processó per tal de desplaçar-se a la nova capella amb la imatge de la Mare de Déu de Queralt i beneir-la. Els actes s'allargaren amb una recepció oficial a la delegació berguedana a l'Ajuntament de l'Alguer i a la seu d'Òmnium Cultural de l'Alguer; també hi hagué una ballada de sardanes.

Pelegrinatge al santuari de Fàtima

I.G.C.

Del 10 al 15 d'octubre, una quarantena de persones de diverses poblacions del bisbat van viatjar a Fàtima de Portugal acompanyades de tres capellans: Mn. Marià Canal, Mn. Joan Carreres i Mn. Joan Gassó.

El primer dia es va sortir en direcció Saragossa, dinaren pel camí fins a arribar a Segòvia; en aquesta ciutat van visitar els exteriors de l'Alcàsser, la seva catedral i l'Aqüeducte. El segon dia, viatge en direcció a Àvila fent parada a Alba de Tormes, on van oir missa a l'església de Sant Joan de la Creu i van visitar el monestir de l'Anunciació. L'endemà visitaren les diverses estances del santuari de Fàtima, en especial la «Capelinha» on hi ha la Verge, que és el lloc on es va apa-

rèixer als tres nens. A la tarda feren una excursió a Aljustrel, on hi ha les cases on van viure els pastorets. El dimarts dia 13, diada de l'última aparició de la Verge, es tornà a resar el rosari, trasllat en processó de la Verge des de la «Capelinha» fins a l'altar de l'esplanada del santuari, missa solemne amb multitud de sacerdots. A la tarda van anar al poble costaner de Nazaré. El penúltim dia, sortida cap a Porto, on feren un recorregut panoràmic per tota la ciutat, i continuació del viatge fins a Valladolid. El dia 15, final del viatge, passant per Aranda del Duero, parada a Burgo de Osma per visitar-hi l'important conjunt històric i la catedral de l'Assumpció. Havent dinat, retorn als respectius pobles. Llegiu la notícia sencera a www.bisbatsolsona.cat.

Nous rostres per a l'Episcopat de Catalunya

Mons. Joan Josep Omella, fins ara bisbe de la Calahorra i La Calzada -Logronyo, ha estat nomenat nou arquebisbe de Barcelona en substitució del cardenal Lluís Martínez Sistach. També fa unes setmanes Mons. Salvador Giménez, que ocupava la mitra de Menorca, passava a ser el pastor de la diòcesi de Lleida.

Els bisbes de Catalunya, que en el moment del nomenament de Mons. Omella estaven reunits, van emetre un comunicat en què «donen la benvinguda al nou arquebisbe metropolità de Barcelona i pregunten pels fruits pastorals del seu ministeri episcopal, tot desitjant que, amb l'ajuda de Déu, aportarà la seva llarga experiència al treball sinodal de totes les diòcesis amb seu a Catalunya. Els bisbes de Catalunya agraeixen el llarg lliurament pastoral del senyor cardenal Lluís Martínez Sistach a les diverses diòcesis que ha servit (Tortosa,

Tarragona i Barcelona), així com de cara al conjunt de la Conferència Episcopal Tarraconense i a l'Església universal».

Conveni per a la promoció del patrimoni religiós

El conseller d'Empresa i Ocupació, Felip Puig; el bisbe de Girona, responsable de Patrimoni Cultural de la Conferència Episcopal Tarraconense i president de «Catalonia Sacra», Mons. Francesc Pardo, i el director de L'Albergueria - Centre de Difusió Cultural del Bisbat de Vic, Mn. Josep Maria Riba, han signat recentment un conveni de col·laboració per a la promoció del turisme religiós a través del projecte «Catalonia Sacra».

«Catalonia Sacra» és una iniciativa dels deu bisbats catalans, que té per objectiu donar a conèixer el patrimoni arquitectònic i artístic vinculat a l'Església catòlica de Catalunya per tal d'incrementar-ne les visites. Està gestionat per L'Albergueria - Centre de Difusió Cultural del Bisbat de Vic i enguany ha promogut una quarantena d'activitats adreçades a difondre l'accés al patrimoni eclesial català.

En virtut del conveni signat, des de «Catalonia Sacra» es realitzaran les accions següents:

- Ordenar, estructurar i definir els equipaments religiosos que siguin més atractius per al visitant i convertir-los en producte turístic.
- Crear el Catàleg d'Activitats Turístiques de «Catalonia Sacra». Aquest catàleg ha d'incloure una llista de trenta

activitats relacionades amb el patrimoni eclesial català que puguin ser d'interès per al visitant i que es definiran prèviament des de «Catalonia Sacra».

- Participar activament i aportar coneixement a les plataformes de debat sobre el turisme religiós que l'Agència Catalana de Turisme (ACT) proposi.
- Difondre la marca Catalunya i la tasca de l'Agència Catalana de Turisme a través dels diferents suports i canals d'informació de «Catalonia Sacra».

Per la seva banda, l'Agència Catalana de Turisme realitzarà les actuacions següents:

- Assessorar en la selecció dels productes turístics vinculats al patrimoni religiós que siguin més atractius per al turista i per a cada mercat.
- Assessorar en la selecció d'agències receptives que puguin estar interessades en la venda de les experiències turístiques vinculades al turisme religiós, un cop els gestors del projecte «Catalonia Sacra» hagin creat aquesta oferta.
- Promocionar els productes turístics de «Catalonia Sacra» en totes aquelles accions de l'àmbit cultural que l'Agència Catalana de Turisme organitzi o en què participi, així com a través del web www.catalunya.com i de les xarxes socials de «Catalunya Experience».

L'article

La natura, el primer sacrament

Climent Forner, prev.

Els qui vivim habitualment en plena natura som uns privilegiats: la pau, el silenci, l'aire pur, les plantes, els animals, el sol, les estrelles, les quatre estacions de l'any amb els seus encisos i el calendari litúrgic que s'hi adapta més o menys... Antigament alguns sants Pares d'Orient ja llegien l'univers com si fos un llibre, obert de bat a bat, meravellós a tot ser-ho. Però, n'és tant, d'enigmàtic, alhora, que, analfabets com som per savis que ens creguem avui en dia, mai no arribarem a desxifrar-lo del tot. Jo sempre n'he tingut una visió sacramental (gens panteïsta). M'hi va ajudar en el seu moment Theilhard de Chardin i ara m'ho han confirmat tant el papa Francesc com el patriarca ecumènic Bartomeu. Sí, els sacraments de la nostra Mare Església són set, però el de la natura és anterior, complementari i universal. El primer evangeli; la primera revelació divina, oferta a tothom, àdhuc als no creients.

La concepció eucarística i ètica o ascètica del cosmos centra les reflexions principals dels dos documents esmentats. Així, sentit eucarístic: tota la natura no sols és un gloriós càntic d'acció de gràcies al Déu Creador —Amor i Vida— tal com ho celebrava sant Francesc d'Assís, sinó que sense ella ni els mateixos sacraments canònics no podrien realitzar-se donant-nos com ens dóna tan generosament, a més del pa de cada dia (fruit també del nostre treball), els seus materials simbòlics: aigua, pa, vi, oli, foc... Sentit ètic: ens pensem que en som els amos, i per això la profanem i explotem de forma injusta i barroera, quan hauríem de ser-ne simples administradors agraïts i corresponsables. D'on el nostre pecat d'orgull, el mateix d'Adam que aviat pretengué suplantar Déu. Abans semblava que només hi havia els pecats individuals, sobretot contra el sisè manament, com si el cos humà fos dolent, molt dolent, en contrast amb l'ànima espiritual, quan és sagrada la persona sencera. No, també hi ha, per desgràcia, i molt escandalosos per cert, els pecats ecològics i socials, que són la causa tant de l'alarmant degradació del medi ambient com de les injustícies, les guerres, la fam i la misèria a què són condemnats els països més pobres de la terra, alguns d'ells, d'altra banda, prou rics en matèries explotades pels altres.

La Creació, l'Encarnació i la Resurrecció assenten junts el temple de la nostra fe en el Déu u i tri, el Pare de nostre Senyor Jesucrist. El món natural i el sobrenatural es fonen místicament en el Crist còsmic, el Salvador. El Regne és el gran somni del Pare al qual som convidats. Si volem ser feliços de debò, és a dir, benaurats, mireu de no pecar contra la nostra mare natura, bella, generosa i sacra com és, portant una vida molt més austera, justa i solidària en comunitat d'amor fraternal no sols amb tots els humans, sinó també amb tots els altres éssers animals, vegetals i minerals. Admirem-la, respectem-la, estimem-la.

El llibre

Historia y santificación del domingo

Romano Guardini

El professor Guardini (1885-1968) és una figura complexa. Malgrat haver nascut en Verona (Itàlia), va desenvolupar tota la seva labor pastoral i magisterial a Alemanya. Ordenat sacerdot en 1910 a Magúncia (la seva diòcesi), aviat va començar la seva labor tant en el camp de la pastoral amb la joventut com en l'universitari.

No es pot dir d'ell que fos un liturgista, però pocs com ell han despertat en molts l'interès per la litúrgia, per conèixer-la en el seu sentit més profund i per la seva celebració, a fi de viure-la com a cor de la vida cristiana. Aquest quadern del CPL reuneix una trilogia de textos: sobre el diumenge (com ens enfrontem avui amb el mandat de santificar les festes), sobre l'oració (uns exemples sobre què ens mou a resar i com) i sobre el sentit de la litúrgia (per veure com entenia la litúrgia Guardini i com volia que fos entesa).

Pales i culleretes

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Molts de nosaltres demanem a Déu que ens ajudi a “palades” i, en canvi, l’ajudem a Ell, a través de la seva Església, a “culleradetes”. Li demanem salut, feina i fe per a nosaltres i tots els que estimem. I no pas una mica, sinó a “palades”. Alhora, només donem “culleradetes” de temps i diners per a fer caritat, per anunciar l’Evangeli i per a mantenir els espais per a la vida comunitària. Aquest diumenge és la diada de Germanor. A més de fer un donatiu extraordinari, us demano que us pregunteu si per a Déu feu servir cullereta o pala?

Fins ara, quan donem diners a l’Església –col·lecta de la missa, donatius, subscripcions, X a la Declaració de la Renda, etc...- ho fem perquè els mossens tinguin un petit sou, ajudin els pobres i es mantingui el temple i la casa parroquial. Hi ha gent que, segons aquesta lògica, pensen que havent-hi menys mossens, existint Càritas i celebrant menys sagraments i menys misses, no deu fer falta tant i, per tant, es pot donar menys.

El nostre Pla pastoral demana concentrar persones i recursos en l’evangelització. No n’hi ha prou amb celebrar sagraments i fer caritat, cal prioritzar la dimensió evangelitzadora de la pastoral ordinària i dur a terme activitats especials de primer anunci i conversió per als “no habituals”. Activitats que són possibles gràcies al voluntariat i als diners que ells mateixos aporten. De fet, d’això en tenim un bon exemple, els dos propers caps de setmana amb els recessos d’Emmaus de dones i d’homes.

Si Déu vol, cinquanta dones i trenta homes es passaran un cap de setmana al Seminari vivint una gran experiència de l’amor de Déu. Per a fer-ho possible hi ha 35 voluntaris –un grup de 20 dones i un altre de 15 homes- que garantiran totes les dinàmiques, la logística i la in-

tendència del recés i que ja el preparen des de fa mesos. Cap d’ells cobrarà res, al contrari, s’han pagat els desplaçaments i els refrigeris dels vespres de preparació i es pagaran la seva pròpia estada al Seminari. No faltaran els qui, a més, ajudaran a pagar l’estada d’alguns d’aquells als quals han convidat. Jo sé que entre els 80 participants, n’hi ha que no poden gastar-se 85€ en un cap de setmana. Com us podeu imaginar, he dit que ningú deixi de venir per aquest motiu, pensant que Déu proveirà. Segur que hi ha rectors que han donat la mateixa consigna. Molts no podeu fer de voluntaris però sí que podeu facilitar que interessats amb problemes econòmics hi puguin participar. Això mateix podríem dir de lesglésiaquesurt, del Curs Alpha i de nous projectes que estan a punt de veure la llum, com el Projecte Raquel o la casa d’acollida de dones.

Necessitem cristians que canviïn la cullereta per la pala, especialment per fer possibles aquests nous projectes d’evangelització.

